Nr 3 Łódź, dnia 1 lutego 1949 r.

Łódzki Dziennik Wojewódzki

DZIAŁ URZĘDOWY:

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

21.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 15 listopada 1948 r. nr OOrg. II-3/48

o podległości służbowej i wejściu w skład Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Łodzi.

Na podstawie art. 36 ust. 2 Rozp. Prez. R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administr. ogólnej Dz. U. R. P. nr 80, poz. 555 z 1936 r. i art. 11 Dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju Dz. U. R. P. nr 16, poz. 109 z 21 V 1946 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Regionalna Dyrekcja Planowania Przestrzennego w Łodzi podlega Wojewodzie Łódzkiemu i organizacyjnie wchodzi w skład Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego na prawach Wydziału.

§ 2. Kierownikiem Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego jest Dyrektor mianowany przez Ministra Odbudowy.

§ 3. Do zakresu działania Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego należy: 1) sporządzanie planów regionalnych, 2) wyrażanie zgody na plany miejscowe (art. 28), 3) przeprowadzanie kontroli inwestycyj w przedmiocie ich zgodności z planem regionalnym i zawieszanie robót prowadzonych niezgodnie z tym planem bądź co do robót prowadzonych niezgodnie z planem przez organ państwowy — zawiadomienie o tym jego władzy przełożonej, która wyda zarządzenie o zawieszeniu robót, 4) udzielanie informacyj i opinij w zakresie planów regionalnych.

§ 4. Szczegółowy podział czynności, hierarchia aprobat i wykaz rzeczowy akt zostanie unormowany osobnym zarządzeniem — po ukazaniu się rozporządzenia wykonawczego do wspomnianego na wstępie dekretu.

§ 5. Dla Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego mają zastosowanie przepisy Rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 13 VIII 1931 r. w sprawie organizacji Urzędów Wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach Dz. U. R. P. nr 76, poz. 611 — oraz instrukcja kancelaryjna obowiązująca dla Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1948 r.

Wojewoda
(—) Piotr Szymanek
Wojewoda Łódzki

22.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 21 stycznia 1949 r. nr O. Org. II-3/1-49

o podziale Województwa Łódzkiego na rejony kultury i sztuki według terytorialnego układu powiatowych władz administracji ogólnej.

Na podstawie § 40 i § 2 Rozporz. Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 30 VI 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji Starostw oraz trybu ich urzędowania Dz. U. R. P. nr 55, poz. 469 i wniosku Naczelnika Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 19 stycznia 1949 r. nr KS. I-9/1-49 odnośnie podziału Starostw na rejonowe referaty kultury i sztuki — zarządzam co następuje:

I. Teren Województwa Łódzkiego dzielę na pięć rejonowych referatów kultury i sztuki a mianowicie:

1. Rejonowy referat kultury i sztuki obejmuje starostwa powiat.: wieluńskie i sieradzkie z siedzibą Kierownika rejonowego referatu w Wieluniu — Starostwo powiatowe.

2. Rejonowy referat kultury i sztuki obejmuje starostwa powiat.:brzezińskie, łaskie i łódzkie z siedzibą Kierownika rejonowego referatu w Pabianicach — Starostwo powiatowe łaskie.

3. Rejonowy referat kultury i sztuki obejmuje starostwa powiat.: kutnowskie i łęczyckie z siedzibą Kierownika rejonowego referatu w Kutnie — Starostwo powiatowe.

4. Rejonowy referat kultury i sztuki obejmuje starostwa powiat.: koneckie, opoczyńskie, piotrkowskie i radomszczańskie z siedzibą Kierownika rejonowego referatu kultury i sztuki w Radomsku — Starostwo pow.

5. Rejonowy referat kultury i sztuki obejmuje Starostwa powiatowe: łowickie, rawsko mazowieckie i skierniewickie z siedzibą Kierownika rej. refer. kultury i sztuki w Łowiczu.

II. Dla wspomnianych wyżej rejonowych referatów kultury i sztuki są obowiązujące dotychczasowe właściwości rzeczowe referatu kultury i sztuki ogłoszone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim nr 12 z 1946 r. — jak również wszystkie przepisy dotyczące tymczasowego statutu organizacyjnego, regulaminu służbowego i instrukcji kancelaryjnej — ogłoszone w tymże Łódz. Dz. Wojew.

III. Przejęte przez Ob. Starostów w dniu 31 XII 1948 r. protokóły zdawczo-odbiorcze zlikwidowanych referatów kultury i sztuki należy przekazać odpowiednim Kierownikom Referatów rejonowych, protokółem zdawczo-odbiorczym w 3 egzemplarzach, z których jeden należy przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu, Wydział Kultury i Sztuki.

Dotychczasowe akta kultury i sztuki po przejęciu ich przez Kierownika rejonowego referatu pozostają nadal w Starostwie i nie wolno ich zabierać do siedziby Kierownictwa rejonowego referatu kultury i sztuki. Wobec tego, że kierownik rejonowego referatu będzie większość czasu spędzał urzędowo w terenie, sprawy napływające z działu kultury i sztuki mają być skrzętnie przechowywane w teczkach przez Kierownika Kancelarii i wręczane Kierownikowi rejon. ref. kultury i sztuki. W związku z tym Ob. Starosta

właściwy ustali plan pracy kierownika rejonowego oznaczając w nim dni i godziny urzędowania w Starostwie i przyjmowania interesantów. (Oznaczyć na tablicy orientacyjno-informacyjnej), biorąc za podstawę, iż Kierownik Rejonowego Referatu Kultury i Sztuki, posiadający swą siedzibę w.

a. Wieluniu urzęduje 2 dni w tygodniu w Sieradzu,
b. Kutnie urzęduje 2 dni w tygodniu w Łęczycy,
c. Pabianicach urzęduje po 1 dniu w tygodniu w Brzezinach i Łodzi,
d. Łowiczu urzęduje po 1 dniu w tygodniu w Rawie-Maz. i Skierniewicach,
e. Radomsku urzęduje 1 dzień w tygodniu w Piotrkowie i po 1 dniu na każde 2 tygodnie w Końskich i Opocznie.

Plan pracy i wyjazdów urzędowych w teren uzgadnia Ob. Starosta siedziby kier. rejon. z zainteresowanymi Ob. Starostami właściwymi. Wyjazdy w teren następują na podstawie delegacji służbowej właściwych Ob. Starostów.

Kierownik rejenowy referatu kultury i sztuki prowadzi dziennik czynności terenowych, oznaczając w nim w jakiej sprawie jedzie i co zrobił, przedstawiając sprawozdanie Ob. Staroście.

IV. Kierownicy rejonowych referatów kultury i sztuki sprawujący czynności urzędowe w wskazanych w punkt. I powiatach pod względem osobowym podlegają temu ob. Staroście w którego powiecie mają swoją siedzibę urzędową, pod względem służbowym zaś zarówno temu ob. Staroście jak i Starostom wszystkich innych powiatów na których obszarze pełnią czynności urzędowe. Ob. Starosta, któremu Kierownik rejenowego referatu podlega pod względem osobowym ma prawo i obowiązek załatwiania spraw osobowych tegoż kierownika i pośrednictwa w komunikowaniu. Ob. Wojewodzie wszelkich uwag, żądań i wniosków w tym względzie innych Ob. Starostów, którym Kierownik rejonowy referatu kultury i sztuki służbowo podlega, a z którymi odnośny Ob. Starosta siedziby kier. rejon. winien się porozumiewać.

Podległość pod względem służbowym obejmuje:

a) po stronie Kierownika rejon. referatu kultury i sztuki obowiązek spełniania na terenie każdego powiatu, wchodzącego w skład podziału terytorialnego rejonowego w imieniu właściwego Starosty — tych czynności, które do zakresu właściwości rzeczowej referatu kultury i sztuki danego Starostwa należą;

b) po stronie każdego z właściwych Ob. Starostów prawo wydawania poleceń odnośnemu Kierownikowi rejon. kultury i sztuki w zakresie jego właściwości rzeczowej, oraz obowiązek czuwania i nadzorowania jego działalności służbowej na terenie właściwego powiatu.

W razie kolizji czynności i poleceń rozstrzyga Ob. Starosta, któremu Kierownik rejon. ref. kultury i sztuki podlega pod względem służbowym.

V. Bliższe szczegóły odnośnie spraw poruszanych w punkcie IV — określa w razie potrzeby Ob. Wojewoda.

VI. Odpowiedniej zmianie ulega § 26 tymczasowego statutu organizacyjnego dla Starostw, Łódź. Dz. Wojew. nr 12 poz. 101 z dnia 14 VI 46 r. odnośnie punkt. 12 — który otrzymuje brzmienie: „rejonowy referat kultury i sztuki".

VII. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie.

Wojewoda
(—) Szaniawski Jan
Wicewojewoda

23.

OGŁOSZENIE

Centrali Spółdzielni Ogrodniczych — Spółdzielni z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie — ul. Piusa XI-66a

z dnia 24 stycznia 1949 r. nr Pr. Łdz. B. P.

o sporządzeniu protokółu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. nr 16, poz. 62), oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1948 r. nr PR I/145/48 ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa:

nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa: Fabryka Marmolady „Warthesegen'(Józef Peschges — Zduńska Wola — ul. Przemysłowa nr 3, przedmiot działania przedsiębiorstwa: przemysł spożywczy, miejsce zamieszkania właściciela: nieznane — protokół zdawczo-odbiorczy zostanie sporządzony w dniu 22 lutego 1949 r. o godz. 10 rano w Zduńskiej Woli — lokal Obwodowego Urzędu Likwidacyjnego.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa, oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Centrala Spółdzielni Ogrodniczych
Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami
w Warszawie
(—) L. Siemion. (—) St. Poncet

24.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 26 stycznia 1949 r. nr Odb. I. S. O.-0/1/49

o postępowaniu w wypadkach porażenia prądem elektrycznym oraz o sposobach i zabezpieczeniu się od tych wypadków.

Do władz, urzędów i instytucyj państw. adm. ogólnej i samorządowej. Urząd Wojewódzki podaje poniżej w przedruku zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Biuro Zakładów i Urządzeń Użyteczności Publicznej z dnia 11 stycznia 1949 r. nr BU-2461/24/48 — do wiadomości właściwego urzędowego wykorzystania.

Za Wojewodę
(—) inż. Cz. Bocianowski
Inspektor

Na skutek interwencji Międzyministerialnej Centralnej Komisji Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, w celu wzmożenia walki z wypadkami porażenia prądem elektrycznym, Ministerstwo Odbudowy zarządza, co następuje:

1. wszystkie śmiertelne wypadki porażenia prądem elektrycznym na terenie zakładów pracy podległych Ministerstwu Odbudowy powinny być bezzwłocznie komunikowane Stowarzyszeniu Elektryków Polskich w Warszawie, Al. Stalina 37 z dokładnym opisem wypadku i załączeniem odpowiednich protokółów, akt i t. p. Odpisy tych doniesień i wszystkich załączników powinny być jednocześnie przesyłane do Biura Zakładów i Urządzeń Użyteczności Publicznej Ministerstwa Odbudowy;

2. wszystkie zakłady pracy podległe Ministerstwu Odbudowy winny się zaopatrzyć w wydaną nakładem Stowarzyszenia Elektryków Polskich tablicę instrukcyjną p. t. „Ogólne wskazanie jak unikać porażenia prądem elektrycznym" (wymiar tablicy 700 × 500 mm. waga 250 g. cena tablicy 60 zł — do nabycia w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich, Warszawa, Al. Stalina 37).

Tablice powinny być wywieszone w widocznych i dostępnych dla załóg miejscach w zakładach pracy i w osiedlach przy zakładowych w świetlicach, klubach i t. p.

wz. Dyrektor Biura:
Zakładów i Urządzeń Użyteczności Publicznej
(—) Inż. L. Paluchowski

25.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 1 lutego 1949 roku nr Wet. L. II 4/1

o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do Zakładów Utylizacyjnych.

Wszystkim Starostwom Powiatowym i Zarządom miast wydzielonych województwa łódzkiego.

Urząd Wojewódzki udziela poniższy przedruk do wiadomości, właściwego urzędowania oraz wydania odpowiednich zarządzeń.

Za Wojewodę
(—) Jan Okwieciński
Naczelnik Wydziału Weterynarii

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych Departement Weterynarii nr W. H. II-4/26/48.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 stycznia 1949 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Przemysłu i Handlu o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 17 ust. (2) rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 VIII 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych w brzmieniu ustawy z dnia 16 IV 1938 r. (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 245) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwłoki zwierząt jednokopytowych (konie, osły, muły, osło-muły) i bydła rogatego, a także świń o wadze powyżej 30 kg, w powiatach wymienionych w § 2 niniej-

szego zarządzenia, należy zgłaszać bądź dostarczać do terytorialnie właściwych zakładów utylizacyjnych (przetwórni zwłok zwierzęcych) w sposób określony w następujących §§ niniejszego zarządzenia.

Rakarnie, nieposiadające własnego zakładu utylizacyjnego, są obowiązane oddawać do terytorialnie właściwego zakładu utylizacyjnego wszystkie zwłoki zwierzęce, znajdujące się w rakarni.

Za zwłoki zwierzęce w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się zwierzęta padłe lub zabite nie w celu spożycia.

§ 2. Terytorialnie właściwymi zakładami utylizacyjnymi są:

1. **W województwie łódzkim:**
   a) Zakład Utylizacyjny w Zieleńcu pow. Kutnowskiego — dla powiatów: kutnowskiego woj. łódzkiego, gostyńskiego woj. warszawskiego i włocławskiego oraz miasta Włocławka woj. pomorskiego,
   b) Zakład Utylizacyjny w Piotrkowie — dla powiatu piotrkowskiego i m. Piotrkowa;
   c) Zakład Utylizacyjny w Rudzie-Bugaj k/Aleksandrowa pow. łódzkiego — dla powiatów: łódzkiego, łaskiego i brzezińskiego oraz dla m. Łodzi.
2. **W województwie pomorskim:**
   Zakład Utylizacyjny w Bydgoszczy — dla powiatu bydgoskiego i m. Bydgoszczy.
3. **W województwie poznańskim:**
   a) Zakład Utylizacyjny w Tarnowie Starym pow. kościańskiego — dla powiatów: kościańskiego i śremskiego oraz gminy Granowo pow. nowotomyskiego,
   b) zakład Utylizacyjny w Golinie pow. konińskiego — dla powiatów: konińskiego, kolskiego i tureckiego.
4. **W województwie śląskim:**
   a) Zakład Utylizacyjny w Tarnowskich Górach — dla powiatów: Lublinieckiego, tarnogórskiego i zawierciańskiego, oraz m. Zawiercia,
   b) Zakład Utylizacyjny w Bycinie pow. gliwickiego — dla powiatów: gliwickiego i rybnickiego oraz miast Gliwic i Zabrza;
   c) Zakład Utylizacyjny w Grobnikach pow. głubczyckiego — dla powiatów: głubczyckiego, kozielskiego i raciborskiego — oraz m. Raciborza;
   d) Zakład Utylizacyjny w Dąbrówce Małej pow. katowickiego — dla powiatów: będzińskiego, bytomskiego, katowickiego i pszczyńskiego oraz miast Katowic, Bytomia, Chorzowa i Będzina;
   e) Zakład Utylizacyjny w Węgrach pow. opolskiego — dla powiatów: gródkowskiego, kluczborskiego, niemodlińskiego, nyskiego, olesińskiego, opolskiego, prudnickiego i strzeleckiego, oraz miast Nysy i Opola.
5. **W województwie warszawskim:**
   Zakład Utylizacyjny w Działkowie — dla powiatu działdowskiego.
6. **W województwie wrocławskim:**
   Zakład Utylizacyjny w Oleśnicy — dla powiatów: oleśnickiego, sycowskiego i namysłowskiego.

§ 3. Na terenach, na których istnieje rakarnia, powiatowa władza administracji ogólnej, na podstawie porozumienia się właściciela zakładu utylizacyjnego z właścicielami rakarni, może odnośną rakarnię wyznaczyć jako punkt zbiorczy dla zwłok z tym, że zbieranie wszystkich zwłok w rakarni odbywać się będzie na rachunek zakładu utylizacyjnego.

Na wniosek właściciela zakładu utylizacyjnego wojewódzka władza administracji ogólnej może wyznaczyć także inne punkty zbiorcze, jeżeli ich urządzenie i obsługa dają dostateczną rękojmię, że nie nastąpi rozwleczenie zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 4. W przypadku padnięcia lub zabicia nie w celu spożycia zwierząt, których zwłoki podlegają obowiązkowi dostarczania do zakładów utylizacyjnych na terenach powiatów wymienionych w § 2, właściciele lub posiadacze zwierząt są obowiązani:

a) zabezpieczyć zwłoki zwierzęcia przed rozwleczeniem i uszkodzeniem,

b) powiadomić niezwłocznie, a najpóźniej do 12 godzin, ustnie lub pisemnie przez posłańca lub telefonicznie albo telegraficznie Zarząd Gminny, albo właściwy Zakład Utylizacyjny, albo kierownika rakarni lub dozorcę punktu zbiorczego, podając rodzaj zwierzęcia, adres posiadacza, miejsce na którym zwłoki się znajdują, oraz przypuszczalną przyczynę śmierci (objawy choroby).

Takie same obowiązki, oprócz podania adresu posiadacza i przypuszczalnej przyczyny śmierci, posiada użytkownik gruntu, na którym znajdują się zwłoki zwierzęce bezpańskie.

Obowiązek powiadamiania nie ciąży na właścicielu ani na posiadaczu w przypadku, gdy zabicie zwierzęcia nastąpiło na zarządzenie władzy administracji ogólnej.

§ 5. Zarządy gminne i zakłady utylizacyjne, a także kierownicy rakarń i dozorcy punktów zbiorczych są obowiązani prowadzić księgę ewidencyjną zwłok zwierzęcych, zawierających następujące rubryki: L. p. data przyjęcia powiadomienia, nazwisko, imię i adres posiadacza lub właściciela zwłok, rodzaj zwierzęcia, miejsce na którym zwłoki się znajdują, objawy choroby wzgl. przyczyna śmierci, data powiadomienia Zakładu Utylizacyjnego lub lekarza weterynaryjnego z wymienieniem nazwiska osoby, która przyjęła powiadomienie, uwagi.

Księga tą jest dokumentem urzędowym i winna być przesznurowaną i opatrzona pieczęcią właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 6. Zarząd gminny otrzymawszy powiadomienie (§ 4 lit. b), po wpisaniu do księgi ewidencji zwłok zwierzęcych we wszystkich przypadkach gdy przyczyna śmierci jest łatwa do ustalenia i nie zachodzi zaraźliwa choroba, ani jej podejrzenie, winien natychmiast telefonicznie lub telegraficznie zawiadomić właściwy zakład utylizacyjny, podając potrzebne informacje (rodzaj zwierzęcia, adres posiadacza, miejsce na którym zwłoki się znajdują).

W przypadku zaś, gdy zachodzi zaraźliwa choroba zwierzęcia podlegająca obowiązkowi zgłaszania lub jej podejrzenie, zarząd gminny winien natychmiast telefonicznie lub telegraficznie powiadomić powiatowego lekarza weterynaryjnego lub właściwego rejonowego lekarza weterynaryjnego, powołanego do zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Powiatowa władza administracji ogólnej poda do wiadomości zarządom gminnym nazwiska i adresy właściwych rejonowych lekarzy weterynaryjnych.

§ 7. Zawiadomienie powiatowego lub rejonowego lekarza weterynaryjnego nie jest potrzebne, jeżeli w odnośnym zakładzie utylizacyjnym wszystkie zwłoki zwierzęce są poddawane sekcji przez lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

W tym przypadku lekarz weterynaryjny jest obowiązany, po stwierdzeniu zaraźliwej choroby zwierzęcej, podlegającej obowiązkowi zgłoszenia lub podejrzenia o nią, sporządzić urzędowy protokół sekcji i przesłać go właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

Powiatowy względnie rejonowy lekarz weterynaryjny, powiadomiony przez Zarząd gminny, po rozważeniu przypadku i ewentualnym wykonaniu na miejscu czynności urzędowych, wymaganych przepisami, którym dany przypadek podlega, jeżeli według przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych nieszkodliwe usunięcie zwłok nie musi być dokonane na miejscu, winien natychmiast telefonicznie, telegraficznie lub przez posłańca, powiadomić właściwy zakład utylizacyjny, zlecając przewiezienie zwłok do zakładu.

Jeżeli według przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych nie zachodzi konieczność przeprowadzenia sekcji zwłok na miejscu, sekcja winna być dokonana w zakładzie utylizacyjnym.

§ 9. Przewiezienie zwłok do zakładu utylizacyjnego lub do rakarni, będącej punktem zbiorczym, lub do innego punktu zbiorczego winno odbywać się środkami przewozowymi zakładu utylizacyjnego względnie rakarni, albo punktu zbiorczego. W przypadkach, gdy nie zachodzi zaraźliwa choroba, ani jej podejrzenie, właściciel względnie posiadacz może dostarczyć zwłoki własnym środkiem przewozowym za wynagrodzeniem przez zakład utylizacyjny w wysokości określonej w myśl § 13 niniejszego zarządzenia.

§ 10. Zakład utylizacyjny, otrzymawszy powiadomienie, jest obowiązany zwłoki uprzątnąć najpóźniej do 24 godzin w okresie od 1 kwietnia do 1 października, a poza tym okresem — do 48 godzin.

Posiadacz jest obowiązany udzielić pracownikom zakładu utylizacyjnego pomocy w robociźnie przy ładowaniu zwłok, a także, gdy zwłoki znajdują się na miejscu niedostępnym dla środka lokomocji zakładu utylizacyjnego, dostarczyć zwłoki do najbliższego miejsca drogi, do której środek lokomocji zakładu utylizacyjnego może dojechać. W razie gdy posiadacz nie może tego uczynić z braku własnego środka lokomocji lub siły pociągowej, obowiązek ten ciąży na gminie.

Jeżeli zakład utylizacyjny odebrał zwłoki na skutek bezpośredniego zgłoszenia przez posiadacza (a nie przez zarząd gminny lub lekarza weterynaryjnego), to jest obowiązany przez przystąpieniem do rozbiórki zwłok zawiadomić powiatowego lub innego, wyznaczonego przez władzę administracji ogólnej, lekarza weterynaryjnego, podając

przypuszczalną przyczynę śmierci i udzielając innych informacji żądanych przez lekarza weterynaryjnego.

§ 11. Jeżeli uprzątnięcie zwłok nie nastąpiło w terminach wyznaczonych w § 10, zwłoki winny być nieszkodliwie usunięte przez zagrzebanie w ziemi stosownie do obowiązujących przepisów.

§ 12. Odbiór zwłok zwierzęcych lub ich części przez zakład utylizacyjny lub upoważnionego rakarza, względnie dozorcę punktu zbiorczego winien być potwierdzony przez wydanie oddawcy zwłok zwierzęcych pokwitowania odbioru na blankiecie właściwego zakładu utylizacyjnego. Pokwitowanie to stanowi dowód wobec właściwych władz oraz daje posiadaczowi uprawnienie:

a) do otrzymania od zakładu utylizacyjnego wynagrodzenia za zwłoki zwierzęce, względnie także za ich dostarczenie:

b) do kupna mączki mięsno-kostnej na karmę dla zwierząt gospodarskich po cenie ulgowej, stosowanej przez odnośny zakład utylizacyjny.

§ 13. Za oddanie zwłok zwierzęcych wraz ze skórą zakłady utylizacyjne obowiązane są płacić właścicielowi (posiadaczowi) zwłok zwierzęcych następujące wynagrodzenie, o ile zwierzę na zarządzenie władz administracyjnych nie musi być zniszczone wraz ze skórą:

1) Za zwierzę jednokopytowe ponad $2^1/_2$ lat — pół ceny rynkowej skóry końskiej o długości 2,2 metra,
2) za krowę i jałowicę ponad 2 lata — pół ceny rynkowej skóry o wadze 20 kg.
3) za buhaje i woły ponad 2 lata — pół ceny rynkowej skóry o wadze 30 kg.
4) za zwierzę jednokopytowe od 102 do $2^1/_2$ roku — połowę ceny podanej w pozycji I.
5) za młodociane bydło rogate od 3 miesięcy do 2 lat — jedną trzecią ceny rynkowej skóry, o wadze 10 kg.
6) za świnie:
   a) o wadze do 50 kg — po 10 zł za 1 kg wagi,
   b) o wadze ponad 50 kg — po 15 zł za 1 kg wagi.
7) za owce, kozy — jedną trzecią ceny rynkowej skóry.

Przez ceny rynkowe skór rozumieć należy ceny za skóry II klasy, płacone przez Centralę Skór Surowych.

Do wypłacenia całkowitego wynagrodzenia podanego wyżej zakłady utylizacyjne są obowiązane tylko wtedy, gdy skóra na zwłokach jest niezbyt silnie uszkodzona. Za skóry silnie uszkodzone zakłady utylizacyjne płacą odpowiednio niższe wynagrodzenie. Wypłata wspomnianego wynagrodzenia winna być uskuteczniona równocześnie z odbiorem zwłok danego zwierzęcia.

Wynagrodzenie powyższe może nie być uiszczone przy odbiorze zwłok zwierzęcych w wypadkach, gdy zaistniało podejrzenie o chorobę zaraźliwą, przy której w myśl obowiązujących przepisów wymagane jest zniszczenie skóry. Jeżeli jednak podejrzenie to zostanie urzędowo uchylone, ówczas zakłady utylizacyjne są obowiązane do wypłacenia oznaczonego wyżej wynagrodzenia w ciągu dwóch tygodni, licząc od dnia odbioru zwłok danego zwierzęcia.

Oprócz powyższego zakłady utylizacyjne będą wypłacać właścicielom (posiadaczom) za dowiezienie (transport) własnymi środkami przewozowymi zwłok zwierzęcych do zakładu lub rakarni, lub punktu zbiorczego wynagrodzenie według stawek za podwody, ustalonych przez właściwe władze samorządowe.

Zakłady utylizacyjne obowiązane są również zwracać rzeczywiste koszta poniesionych opłat telefonicznych, telegraficznych i za posłańca za przedstawieniem pokwitowania, choćby zwłoki nie zostały odebrane (§ 11).

§ 14. Winnych niestosowania się do przepisów niniejszego zarządzenia należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 VIII 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych w brzmieniu ustawy z dnia 16 IV 1938 roku (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 245) oraz dekretu z dnia 26 IV 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. nr 24, poz. 161).

§ 15. Powiatowe władze administracji ogólnej w powiatach wymienionych w § 2 podadzą zarządzenie niniejsze, jak również wydane na jego podstawie zarządzenie (§§ 3 i 6), do wiadomości publicznej na terenie swych powiatów sposobem tam przyjętym.

§ 16. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia na terenie zainteresowanych powiatów.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 IV 1947 roku nr Wet. 3-II-13/3 o obowiązkach i sposobie dostarczania zwłok zwierzęcych do Zakładu Utylizacyjnego w Zieleńcu pow. kutnowskiego (Dz. U. Min. Rol. i Ref. Rol. nr 6, poz. 57 z dnia 10 VII 1947 r.)

Minister
(—) Jan Dąb-Kocioł
w/z Minister Administracji Publicznej
(—) Władysław Wolski
w/z Minister Ziem Odzyskanych
(—) Józef Dubiel
w/z Minister Przemysłu i Handlu
(—) B. Rumiński

26.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 1 lutego 1949 r. nr AA. IV-4/6/49

o wysokości opłat za karty łowieckie.

W związku ze stwierdzonym niejednolitym pobieraniem opłat za karty łowieckie i nie pobieraniem przytym opłat na dochód Ministerstwa Leśnictwa, zarządzam, co następuje:

Od podania o wydanie karty łowieckiej należy pobierać opłatę skarbową na rzecz Urzędu Skarbowego w kwocie 50 zł od każdego podania i po 5 zł od załącznika, stosownie do postanowień Dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłatach skarbowych (Dz. Ust. nr 27/47 poz. 107).

Przy wydawaniu kart łowieckich winny być pobierane następujące opłaty skarbowe na rzecz Urzędu Skarbowego:
a) od karty łowieckiej, wydanej na czas do 14 dni — 50 zł,
b) od karty łowieckiej, wydanej na czas dłuższy niż 14 dni — 100 zł.

Oprócz opłat skarbowych należy pobierać opłaty przewidziane w art. 34 Rozp. Prez. R. P. z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. Ust. nr 110, poz. 934), które winny być przelewane na dochód Ministerstwa Leśnictwa. Opłaty te wynoszą: na kartę 14-dniową — 2 zł, za kartę roczną — 10 zł i za kartę trzyletnią — 30 zł. Opłaty przewidziane w art. 34 cytowanego Rozporządzenia nie ulegają podwyższeniu, gdyż brak jest podstaw prawnych do ich podwyższenia.

Wojewoda
(—) Kazimierz Kucner
Wicewojewoda

KOMUNIKAT

Gł. Urz. Stat. z dnia 24 stycznia 1949 r. nr B. 151/49

o Wiadomościach Statystycznych.

Ukazał się zeszyt 24 „Wiadomości Statystycznych“ z 1948 roku. Na treść zeszytu składają się następujące zagadnienia: Repatriacja i reemigracja do Polski przez punkty etapowe zachodnie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego według miesięcy. Stan zasiewów ozimych w stopniach. Ubój zwierząt gospodarskich pod nadzorem weterynaryjnym. Produkcja przemysłowa. Poczta, telefon, telegraf. Żegluga powietrzna. Zatrudnienie w zakładach przemysłowych podległych Centralnym Zarządom Przemysłowym i Monopolom. Wskaźniki stanu zatrudnienia pracowników fizycznych w zakładach przemysłowych podległych Centralnym Zarządom Przemysłowym i Monopolom. Ubezpieczenia społeczne. Wkłady w instytucjach kredytowo-oszczędnościowych. Kredyty według działów gospodarczych z podziałem na krótko i średnioterminowe. Rozdział kredytów według form kredytu. Dochody i wydatki budżetowe Państwa w 1948 r. Wpływy z danin publicznych i monopolów państwowych w 1948 r. Druki nieperiodyczne wydawane w Polsce.

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki Łódzki — Łódź, ul. Ogrodowa nr 15 Tel. 254-50, wewnętrzny 52.
Adres Administracji: Urząd Wojewódzki Łódzki — Łódź, ul. Ogrodowa nr 15 Tel. 254-50, wewnętrzny 31.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych, użyteczności publicznej jak—ogłoszenia konstytuujących się instytucyj—sprawozdania zamknięć rachunkowych—wyniki kwest ulicznych itp. — ogłoszenia o zagubionych, skradzionych dokumentach osobistych oraz rzeczy o charakterze urzędowym (pieczęci).

Opłata za ogłoszenia od Związków Samorządowych, instytucyj społecznych oraz użyteczności publicznej wynosi zniżkowo za stronę druku od 1600 zł do 2000 zł.

Normalna cena ogłoszenia — 6000 zł za stronę. Ceny ogłoszeń: zwyczajne 30 zł za wiersz milimetrowy szpalty redakcyjnej, ogłoszenia drobne jednorazowe zł 20 za wyraz—trzykrotne zł 40 za wyraz.

P.Ł.Z.G. Zakł. Gł.—1300—zam. 174 II.49 r. D 034638